

U.S. Department of Labor

Wage and Hour Division

เอกสารแสดงข้อเท็จจริง หมายเลข 2: การจัดตั้งธุรกิจร้านอาหารและอาหารจานด่วนภายใต้ บัญญัติว่าด้วยการจ้างแรงงานที่เป็นธรรม (The Fair Labor Standards Act: FLSA)

เอกสารแสดงข้อเท็จจริงนี้ได้แสดงข้อมูลทั่วไปในเรื่องของผลบังคับใช้ตามบัญญัติว่าด้วยการจ้างงานที่เป็นธรรม (FLSA) สำหรับลูกจ้าง
ในร้านอาหาร และร้านอาหารจานด่วน

ลักษณะ

อุตสาหกรรมร้านอาหารและร้านอาหารจานด่วนนั้นคือสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจการขายและการบริการอาหารที่จัดเตรียมไว้แล้วและเครื่องดื่ม
สำหรับผู้ซื้อ ไม่ว่าจะอยู่ในหรือนอกสถานที่

ขอบเขตการคุ้มครอง

ธุรกิจร้านอาหารและอาหารจานด่วนที่มียอดขายประจำปีรวมทั้งหมดเป็นจำนวนไม่น้อยกว่า\$500,000ไม่ว่าจะมาจากหนึ่งกิจการหรือมากกว่า
หนึ่งกิจการถือว่าอยู่ภายใต้ความตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการจ้างงานที่เป็นธรรมนี้ทั้งนี้หากบุคคลใดทำงานหรือมีความรับผิดชอบ
เกี่ยวกับสินค้าซึ่งเคลื่อนย้ายในลักษณะที่เป็นการค้าระหว่างรัฐนั้นย่อมจะได้รับความคุ้มครองในเรื่องของค่าแรงขั้นต่ำและค่าล่วงเวลาภายใต้
ความตามบัญญัติว่าด้วยการจ้างงานที่เป็นธรรมเช่นพนักงานเสิร์ฟหรือพนักงานเก็บเงินผู้ซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวกับธุรกรรมบัตรเครดิตย่อมอยู่
ภายใต้ความตามบัญญัตินี้

ผลบังคับ

ค่าแรงขั้นต่ำ : ลูกจ้างที่อยู่ภายใต้การคุ้มครองของกฎหมายและไม่ได้รับการยกเว้น มีสิทธิได้รับค่าแรงขั้นต่ำ 5.85 เหรียญสหรัฐต่อชั่วโมงซึ่งมีผล
บังคับใช้ในวันที่ 24 กรกฎาคม 2007 และ 6.55 เหรียญสหรัฐต่อชั่วโมงซึ่งมีผลบังคับใช้ในวันที่ 24 กรกฎาคม 2008 และ 7.25 เหรียญสหรัฐต่อ
ชั่วโมงซึ่งมีผลบังคับใช้ในวันที่ 24 กรกฎาคม 2009 ค่าแรงนั้นกำหนดให้จ่ายเป็นปกติตามวันและระยะเวลาที่ได้ตกลงกันได้ การหักค่าแรงสำหรับ
เรื่องต่างๆ เช่น การเก็บเงินไม่ได้ตามยอดขาย การซื้อเครื่องแบบที่บังคับให้ใส่หรือการที่ลูกค้าไม่จ่ายเงินนั้นจะผิดกฎหมายถ้าการหักค่าแรงนั้นเป็น
การหักค่าแรงของลูกจ้างจนเหลือน้อยกว่าค่าแรงขั้นต่ำหรือหักเงินจากค่าล่วงเวลากฎหมายไม่อนุญาตให้นายจ้างหักค่าแรงในเรื่องต่างๆจากค่า
ล่วงเวลาในสัปดาห์ที่ทำงานอันนอกเหนือจากค่าอาหาร ค่าที่พักหรือสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ที่ปกติถูกจัดว่าเป็นค่าแรงแต่นายจ้างนั้นต้อง
จ่ายค่าแรงปกติไม่ต่ำกว่า \$2.13ต่อชั่วโมงและต้องสามารถแน่ใจได้ว่าจำนวนที่ปีที่ได้รับนั้นมีจำนวนพอดีกับจำนวนยังขาดอยู่ของค่าแรงขั้นต่ำ

เครดิตอาหาร : นายจ้างนั้นสามารถหักค่าอาหารได้โดยคำนวณจากราคาทุน โดยส่วนใหญ่การหักออกจากรายชั่วโมงการทำงานของลูกจ้าง
อย่างไรก็ตาม นายจ้างไม่สามารถรับเครดิตอาหารในกรณีที่นายจ้างให้ส่วนลดราคาอาหาร

เครดิตทิป : ลูกจ้างทิป (tipped employee) คือลูกจ้างที่ได้รับทิปมากกว่า\$30ต่อเดือนเป็นประจำสม่ำเสมอลูกจ้างจะต้องได้รับทราบล่วงหน้า

ถ้าหากนายจ้างจะเลือกรับเครดิตทิปและจำนวนเครดิตทิปและนายจ้างต้องสามารถแสดงให้เห็นได้ว่าลูกจ้างนั้นได้รับค่าแรงและทิปรวมกันเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าค่าแรงขั้นต่ำที่เหมาะสมทั้งนี้ลูกจ้างนั้นสามารถที่จะเก็บทิปของตนเองไว้ได้ทั้งหมดยกเว้นในกรณีที่ลูกจ้างสมัครใจเก็บทิปเป็นเงินกองกลางที่ต้องมีการจัดสรรแบ่งปันกัน

ค่าล่วงเวลา : การจ่ายค่าล่วงเวลานั้นต้องจ่ายอย่างน้อยในอัตราหนึ่งเท่าครึ่งของอัตราค่าแรงต่อชั่วโมงปกติของลูกจ้างในการทำงานที่เกินกว่า 40 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ลูกจ้างทิปที่ได้รับค่าแรงปกติ \$2.13 ต่อชั่วโมงนั้นเข้าข่ายในการได้รับค่าล่วงเวลาที่อัตราหนึ่งเท่าครึ่งของค่าแรงขั้นต่ำในขณะนั้น ไม่ใช่หนึ่งเท่าหรือหนึ่งเท่าครึ่งของ \$2.13

ค่าแรงขั้นต่ำของผู้เยาว์ : บัญญัติว่าด้วยมาตรฐานการจ้างงานที่เป็นธรรมฉบับแก้ไขปี1996กำหนดให้นายจ้างจ่ายค่าแรงขั้นต่ำไม่น้อยกว่า \$4.25 ต่อชั่วโมงแก่ลูกจ้างซึ่งมีอายุต่ำกว่า20ปีใน90วันแรกหลังจากที่ได้เริ่มจ้างงานกฎหมายได้ให้การปกป้องลูกจ้างโดยห้ามมิให้นายจ้างปลดลูกจ้างออกจากงานเพื่อที่จะจ้างบุคคลอื่นใดเข้ามาทำงานแทนในอัตราค่าแรงขั้นต่ำของผู้เยาว์

แรงงานเด็ก

ผู้เยาว์อายุ 14 และ 15 ปีสามารถทำงานนอกเวลาเรียนได้ในงานหลายๆอย่างไม่เป็นอันตรายเพียงแต่ต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขต่างๆ ดังต่อไปนี้ ทำงานได้ไม่เกิน 3 ชั่วโมงในวันโรงเรียนเปิด, ไม่เกิน 18 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ที่โรงเรียนเปิด, ไม่เกิน 8 ชั่วโมงในวันที่โรงเรียนปิดและไม่เกิน 40 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ในช่วงเวลาที่โรงเรียนปิด ทั้งนี้เวลาทำงานจะต้องไม่เริ่มก่อนเวลา 7.00 น. หรือเลิกหลัง 19.00 น. ยกเว้นตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายนจนถึงวันแรงงานที่เวลาทำงานเลื่อนออกไปถึง21.00น.อาชีพที่อนุญาตให้ผู้เยาว์อายุ14และ15ปีประกอบได้นั้นรวมถึงการเป็นพนักงานเก็บเงิน, เสมียน, พนักงานจัดของ, พนักงานทำความสะอาด, พนักงานล้างผักขลการประกอบอาหารหรือการอบอาหารนั้นไม่อนุญาตให้ผู้เยาว์ที่มีอายุไม่ถึง 16 ปีกระทำได้

ผู้เยาว์อายุ 16 และ17ปีสามารถประกอบอาชีพใดๆที่ไม่เป็นอันตรายโดยไม่มีจำกัดชั่วโมงทำงานตัวอย่างของเครื่องมือซึ่งถือว่าเป็นอันตรายในร้านอาหารนั้นรวมถึงเครื่องบดเนื้อสัตว์ไฟฟ้า (เลื่อย, เครื่องกดเนื้อบด, เครื่องบด, สับ, แล), เครื่องปั่น, เครื่องทำขนมไฟฟ้าลูกจ้างซึ่งมีอายุต่ำกว่า 18นั้นไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้, ป้อน, ติดตั้ง, ปรับ, ซ่อมหรือทำความสะอาดเครื่องเหล่านี้โดยทั่วไปแล้วไม่อนุญาตให้ลูกจ้างที่มีอายุต่ำกว่า18ปีซบหรือบริการในลักษณะของผู้ช่วยผู้ซบยานพาหนะอันมีเครื่องยนต์บนถนนสาธารณะแต่บุคคลใดที่มีอายุ17ปีและมีคุณสมบัติตามที่ได้ระบุไว้สามารถซบรถยนต์หรือรถบรรทุกที่มีน้ำหนักไม่เกินกว่า6,000ปอนด์โดยจำกัดจำนวนครั้งและถือเป็นส่วนหนึ่งของงานห้ามผู้เยาว์มิให้ส่งของอันมีกำหนดเวลาเป็นสาระสำคัญ (เช่น การส่งพิซซ่าหรือการเดินทางที่มีเวลาเป็นสิ่งจำเป็น) และห้ามมิให้ซบรถในเวลากลางวัน (ดูเอกสารแสดงข้อเท็จจริง

หมายเลข 34 <http://www.dol.gov/whd/regs/compliance/whdfs34.htm>).

ปัญหาที่เกิดขึ้นบ่อย

ถ้าหากนายจ้างกำหนดให้ใส่เครื่องแบบราคาของเครื่องแบบนั้นถือว่าเป็นค่าใช้จ่ายในทางธุรกิจของนายจ้างถ้าหากนายจ้างเรียกร้องให้ลูกจ้างรับผิดชอบต่อค่าใช้จ่ายนั้นค่าใช้จ่ายนั้นจะต้องไม่ลดค่าแรงของลูกจ้างจนต่ำกว่าค่าแรงขั้นต่ำหรือหักจากค่าชดเชยค่าล่วงเวลา

ข้อละเว้นค่าล่วงเวลา : มาตราที่13 อนุ(a)(1)ของบัญญัตินี้ได้บัญญัติเรื่องการงดเว้นจากบทบัญญัติทางการเงินของบัญญัติ

สำหรับลูกจ้างที่รับจ้างในอาชีพที่เกี่ยวกับการบริหาร, การจัดการ, ผู้เชี่ยวชาญ, หรือพนักงานขายนอกสถานที่ลูกจ้างจะได้รับการยกเว้นหากบททดสอบอันเกี่ยวข้องกับหน้าที่, ความรับผิดชอบและเงินเดือนซึ่งได้บรรยายไว้ในกฎข้อบังคับที่29CFRส่วนที่541นั้นสอดคล้องกันการทดสอบในเรื่องเงินเดือนและหน้าที่สำหรับการได้รับการยกเว้นนั้นได้บรรยายไว้อย่างครบถ้วนในกฎข้อบังคับ ส่วนที่ 541

ข้อมูลเพิ่มเติม

การประกาศนี้มีไว้สำหรับเป็นข้อมูลทั่วไปและไม่อาจพิจารณาจัดว่าเป็นรายงานของทางราชการของตำแหน่งที่ถูกระงับไว้ในกฎข้อบังคับ

สำหรับข้อมูลเพิ่มเติม สามารถเยี่ยมชมเว็บไซต์ค่าแรงรายชั่วโมงของเรา

<http://www.wagehour.dol.gov> และ/หรือโทรฟรีเพื่อสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับค่าแรงรายชั่วโมงของเราและสายให้ความช่วยเหลือ

สามารถติดต่อมาได้ระหว่างเวลา 8.00น. ถึง 17.00น. ตามเวลาท้องถิ่นที่หมายเลข 1-866-4USWAGE (1-866-487-9243)